

[Entiset ystävät](#)

Mulla oli ollut pitkään kaksi tosi mukavaa kaveria. Niille mä puhuin paljon ongelmistani liittyen masennukseen, joka oli kestänyt mulla jo kolmosluokalta asti. Mulle he olivat mun ainoat kaverit, joitten kanssa pysty olee. Ja he olivat kavereitani 7. luokalta asti.

Mutta viime vuoden lopulla asiat meni vaikeemmaks. Yks mu kavereist alko käyttäytyy mua kohtaan tosi kaukaisesti. Hän ei puhunut enää mulle tai välittänyt mun asiasta yhtään. Mulle tuli pahempi masennus ja aloin satuttaa itseeni monilla tavoin.

Onneksi mä tajusin, että mä pystyn selvii täst jos mä vaan lopetan olee sen kaveri. Mä en ollu tekemisissä enää sen kanssa ja sain aluks paniikkikohtauksia, jos jouduin liikaa olee sen kaa. Mutta lopulta aloin olee tosi iloinen ja sain uusia kavereita.

Mun toinen kaveri oli pettynyt minuun, koska en pystynyt korjaamaan itteeni ja olee ekan ystäväni kaveri. Mä selitin sille asiat, mutta se ei vaan ymmärtänyt. Se suuttu mulle koko ajan ja valitti mulle kaikesta mitä mä tein. Se valitti mun syömishäiriöstä siitä, etten kuunnellut ja siitä etten yrittänyt korjata välejä jne. Lopulta mä jouduin lopettamaan senkin ystävyuden, koska mä en kestänyt sitä painetta, jonka hän mulle laittoi. Se vain sattui ja tukahdutti minut. Mun kotona meni paskemmin, mun unirytmni meni paskaks ja koulussakin meni huonosti.

Onneksi mä irtauduin siitäkin ja oon mun uusien kavereiden kanssa. Koska mä tiedän, etten ois selvinny siitä. Olisin varmaan tappanut itteni ennen kuin olisin päässyt lukiosta pois.